

Arrest

nr. 326 858 van 16 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. CARUSO
Parc d'Affaires Orion, Chaussée de Liège 624
5100 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat A. CARUSO verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 13 mei 2023 binnenkwam, diende op 15 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 november 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 20 november 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 15/05/2023

Overdracht CGVS: 13/06/2023

U werd op 3 september 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 08.42 uur tot 11.57 uur. Uw advocaat, Meester Terence FRANSSEN, loco Meester Aurélie CARUSO, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit, behoort tot de Igbo etnie en bent Christen. U werd op [...] maart 1980 geboren in Ogoja, Cross River. In het jaar 2000 verhuisde u naar Katsina-Ala, Benue State met uw ouders, broer en zus voor landbouw en zaken. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

Van 1998 tot 2002 studeerde u aan de Enugu University. Gedurende 2004-2005 voerde u de "National Youth Service" uit. Vervolgens gaf u als 'assistant graduate' les in het laboratorium van de Enugu State University van 2006 tot aan uw vertrek in 2016. Tijdens de week verbleef u in Enugu, in het weekend bezocht u uw ouders.

In maart 2015 vond er een aanval door de Fulani herdsman plaats in Katsina-Ala. Uw moeder werd hierbij getroffen en overleed enige tijd later aan haar verwondingen in het ziekenhuis.

Er werd door de gemeenschap een klacht ingediend bij de politie. Zij arresteerden sommigen en adviseerden later om de zaak te laten rusten. Omdat enkele betrokkenen die een familielid verloren bij de aanval, waaronder u, zich hier niet bij konden neerleggen, werden verdere opties overwogen. Vervolgens werd u bedreigd door de Fulani herdsman en onder druk gezet om de zaak in te trekken. U verliet Nigeria in mei 2016. U reisde met het vliegtuig via een onbekend land naar België en u kwam alhier in mei 2016 aan. U diende op 15 mei 2023 een asielaanvraag in België in.

U hoorde van contacten in Nigeria dat uw broer S. (C./E.) in juli 2023 overleden zou zijn te Benue State, als gevolg van gewelddaden door de Fulani herdsman en gelinkt aan de eerdere bedreigingen jegens uzelf.

U vreest door de Fulani herdsman gedood te zullen worden bij terugkeer naar Nigeria. Bovendien stelt u niet te kunnen terugkeren omwille van een medische problematiek.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch rapport (dd. 11 mei 2023) en een medicatieoverzicht, een "certificat d'interruption d'activité" d.d. 05 juli 2024 en een afsprakenkaart en een bevestiging van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf omwille van buitengewone redenen (artikel 9bis) (dd. 28 mei 2021) neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het door u neergelegde medische attest (dd. 11 mei 2023) blijkt immers dat u in behandeling was voor een hersentumor/cerebrale abces(sen), waarvan u de 'breinfoto's' ter staving indiende. U onderging hiervoor in 2022 of 2023 een operatie, de tumor werd operatief verwijderd (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 03 september 2024 p3 en 10, hierna genoemd CGVS p3 en 10). Bovendien lijdt u aan diabetes en verhoogde bloeddruk (CGVS p3). U neemt hiervoor medicatie, u voelt ook nog steeds pijn na de operatie en bent soms duizelig (CGVS p12).

Volgens het medisch attest (dd. 11 mei 2023) werd u 11 mei 2023 ontslagen in goede algemene toestand. Er is ook sprake van epilepsie, een longabces/longletsels/latente of doorgemaakte infectie en een chronische rinitis.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud d.d. 03 september 2024 door de Protection Officer gevraagd of u zich in staat voelde om het interview af te leggen, u gaf aan dat u dacht dat dit wel ging lukken (CGVS p3-4). Er werd u ook gevraagd of er bepaalde zaken waren die de Protection Officer in zijn achterhoofd kon houden tijdens het onderhoud om het aangenamer voor u te maken, waarop u zei "niets" (CGVS p4). Er werd verder op uw vraag tijdens het onderhoud nog een pauze ingelast (CGVS p11).

Toen u reeds naar het einde van het persoonlijk onderhoud toe, aangaf te kampen met hoofdpijn en uitputting, werd het persoonlijk onderhoud beëindigd (CGVS p21).

Uit de lezing van de notities van zowel de vragenlijst van het CGVS afgenomen tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "Vragenlijst CGVS" d.d. 09 juni 2023) als van het persoonlijk onderhoud d.d. 03 september 2024 blijkt dat u in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U maakte er verder tijdens het onderhoud bij het CGVS nergens melding van dat u ten gevolge van uw (weggenomen) hersentumor geen volwaardige verklaringen zou kunnen afleggen of dat u

moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat het onderhoud plaatsvond op normale wijze. Tevens blijkt dat u alle redenen die de aanleiding waren om uw geboorteland te verlaten, kon opgeven. Ook uit het door u neergelegde medische attest blijkt niet dat u niet in staat zou zijn om op een normale wijze het persoonlijk onderhoud af te leggen en/of om coherente, geloofwaardige, doorleefde, gedetailleerde en aannemelijke verklaringen af te leggen. Uzelf of uw advocaat hebben ook na het persoonlijk onderhoud niet aangegeven dat u niet in staat was om deel te nemen aan onderhavige procedure. Zo werd er u gevraagd of u nog iets wou toevoegen, bijvoorbeeld iets waar de Protecion Officer nog niet naar had gevraagd, maar waarvan u dacht dat hij dit diende te weten, waarop u zei "Ik denk het niet" (CGVS p21). U gaf verder nog aan "tot het beste van uw kunnen", de vragen te hebben begrepen, u gevraagd of er zaken waren die u niet begreep, ontkende u dit, u dacht alles te hebben begrepen (CGVS p21). De advocaat kreeg ten slotte nog de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren doch had niets toe te voegen (CGVS p21), ook na het persoonlijk onderhoud voegde uw advocaat in het kader van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet geen opmerkingen toe met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u vreest het slachtoffer te worden van het geweld door de Fulani herders. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux, dd. mei 2017, zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier en EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeriasecurity-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat er in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt zich sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren echter is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal slachtpartijen zijn nieuwe factoren in deze conflicten. De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate. Zo vallen de (dodelijke) slachtoffers van het geweld door de veehouders voornamelijk langs de zijde van de aangevallen sedentaire landbouwers. Daarnaast blijkt uit de informatie dat niet alle staten en Local Government Areas (LGA's) van de regio Middle Belt in gelijke mate getroffen worden door dit geweld. Het CGVS is zich dan ook bewust van de precare situatie die deze conflicten kunnen teweeg brengen, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit Christen te zijn (en aanwezig te zijn geweest) in Benue state en van Igbo origine te zijn, is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een verwijzing naar de algemene situatie ten gevolge van agropastorale conflicten volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Bovendien verbleef u hoofdzakelijk in Enugu State, waar u werkte en woonde.

U ging slechts op bezoek in Benue State, maar verbleef er niet.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees voor de Fulani herdsman bij een terugkeer naar Nigeria, omwille van de volgende redenen:

U diende op 15 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in België in. U kwam echter al in mei 2016 van Nigeria naar België (CGVS p3 en 6-7 en "Verklaring DVZ" d.d. 09 juni 2023 p.12). Deze jarenlange tussentijd wordt beschouwd als erg laattijdige aanvraag.

De persoon die u hielp om te vluchten, een witte man waarbij u in Antwerpen verbleef, maar waarvan u de naam niet kent, zocht voor u een betere manier om te kunnen blijven via een huwelijk (CGVS p10). Het plan om te trouwen in België, werkte echter niet. In juni 2021 deed u een aanvraag tot verblijf omwille van

buitengewone redenen (artikel 9bis). Gevraagd naar de reden hiervoor, stelt u dat u werd geïnformeerd dat als u vier of vijf jaar bleef en nog steeds niet gedocumenteerd was, u een 9bis kon krijgen (CGVS p9). U diende vervolgens in 2023 een verzoek om internationale bescherming in, naar eigen zeggen omdat u niet eerder een plek had om te verblijven (CGVS p9). U plande om ergens te kunnen herstellen na de chirurgie, dus u werd geadviseerd om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, zodat u een plaats had om te verblijven (CGVS p.9). Deze redenen zijn echter niet overtuigend om de laattijdige aanvraag te verklaren. Indien u een gegronde vrees heeft bij terugkeer naar Nigeria, kan verwacht worden dat zo spoedig mogelijk na aankomst de nodige procedures worden gestart.

Verder valt het op dat u slechts een beperkte kennis heeft over de beweerdelijke aanval door de Fulani herders, waarbij uw moeder zogenaamd werd getroffen. Dit beweerdelijke incident ligt volgens uw verklaring nochtans aan de basis van uw vlucht uit Nigeria. Volgens uw verklaringen vielen ze de gemeenschap binnen, sloegen ze uw moeder, doodden ze sommigen en hadden anderen verwondingen (CGVS p.12). Deze gebeurtenissen vonden plaats in Katsina-Ala. U kan echter niet preciseren waar deze plaatsvonden, maar stelt enkel dat het in de stad Katsina-Ala was (CGVS p.12). Verder weet u niet waar uw vader, broer en zus zich precies bevonden op het moment van de aanval (CGVS p13). Uw vader was in Benue state in Katsina-Ala, u weet niet waar hij specifiek was toen de aanval plaatsvond, hij verstopte zich misschien, hij was die dag niet op de boerderij (CGVS p13). Voor wat uw broer en zus betreft, zegt u dat zij beiden naar hun werk gingen, u weet niet waar ze waren op het moment van de aanval (CGVS p. 13). U herinnert zich niet welk familielid u belde – u was op dat moment in Enugu (CGVS p12) - en u op de hoogte bracht van de aanval, u vermeldt vaagweg uw zus of vader (p13). U weet ook niet hoe uw vader over deze aanval werd ingelicht, u gokte dat hij het nieuws dat Fulani aanvielen misschien hoorde (CGVS p.13). Gevraagd naar meer details over wat er met uw moeder gebeurde, kan u geen verdere toelichting geven (CGVS p14). U stelde dat u louter de zaak rapporteerde aan de politie, de politie onderzocht de zaak (CGVS p.14). U kan bovendien geen precieze tijdsindicatie geven van hoe lang na de feiten uw moeder kwam te overlijden, u gokt na een paar weken, maar weet het niet zeker (CGVS p13). Hoewel er andere dodelijke slachtoffers vielen, kan u geen namen noemen (CGVS p15). Deze aanval vormt beweerdelijk de oorzaak van uw problemen en de kern van uw relaas. U kan echter weinig details geven over deze gebeurtenissen en beschrijft deze slechts zeer summier.

Ook over de beweerdelijke vervolgacties na de aanval blijft u vaag. U verklaart dit voorval eerst zelf aan de politie gemeld te hebben (CGVS p14). Vooreerst bestaat er over de timing van deze melding aan de politie onduidelijkheid. U verklaart dat dit in maart of april 2015 werd gemeld, een paar dagen of een week na de aanval (CGVS p. 16). In uw verklaringen bij DVZ heeft u het echter over juli 2015 (zie "vragenlijst CGVS" afgenomen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 09/06/2023 p.2 (vraag 5)). U stelt later dan weer vaagweg dat de klacht collectief verliep via de chieft van de gemeenschap; het rapporteren gebeurde via de chieft, het hoofd van de gemeenschap (CGVS p17). U gevraagd wie dit dan precies was, bleef u stil, waarna u zei dat u dacht dat het de secretaris van de raad was, u kon de naam ervan echter niet geven (CGVS p17). U gevraagd wie al de mensen in deze raad waren, zei u: "Mensen die leefden in de gemeenschap. De chieft, de secretaris. Mensen die ze kozen om de gemeenschap te representeren" (CGVS p17). Gevraagd of u wist hoeveel mensen er in die raad waren, zei u: "Ik ken niet de ambten in de raad maar ze vertegenwoordigen de gemeenschap" (CGVS p17). U gokte verder dat er 10 tot 12 mensen in die raad waren, u kon er geen enkele bij naam noemen (CGVS p17). Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u vermoedt dat de klacht collectief via de chieft, het hoofd van de gemeenschap, de secretaris van de raad, was verlopen, u kon verder geen namen van deze mensen noemen en kon hier geen details over verstrekken. Vervolgens vroeg de politie aan deze raad om genoeg te nemen met vrede met de Fulani herders, er werd overeengekomen dat zulke dingen niet meer opnieuw mochten gebeuren (CGVS p17-18).

U gaf vervolgens aan dat u deze informatie kreeg "van de raad van de secretaris van de raad en de vertegenwoordiger van het dorp" (CGVS p18). Ze riepen immers een meeting samen en gaven de informatie door (CGVS p18). Dergelijke meetings gebeurden naar uw mening minstens één keer per maand, indien er iets "opkwam", kon het meer zijn (CGVS p18). U gevraagd of u altijd aanwezig was op die meetings, zei u "Ja ik denk dat ik er was" (CGVS p18). Er werd u vervolgens gevraagd waar deze meetings dan werden gehouden, waarop u stelde "In het paleis van de chieft" (CGVS p18). U gevraagd waar dit dan precies was, zei u dat de meetings werden samengeroepen in het paleis van de chieft van de gemeenschap; opmerkelijk genoeg wist u dan weer niet waar precies in de gemeenschap dit paleis zich bevond (CGVS p18). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u via meetings in het paleis zou worden geïnformeerd over bepaalde aangelegenheden, zoals in casu en voor wat betreft de beweerdelijke aanval door de Fulani herders op ondermeer uw moeder van maart 2015 ook het geval zou zijn geweest, u stelde deze meeting te hebben bijgewoond en tevens ook andere dergelijke meetings te hebben bijgewoond, doch u niet verder zou geraken dan "het paleis van de chieft" en u de ligging ervan niet zou kunnen weergeven.

Na de zogenaamde meeting tussen de herders en de raad, waarbij er werd overeengekomen dat de herders dienden vergeven te worden, stelden de mensen die verlies hadden geleden, dat ze de zaak gingen

verderzetten (CGVS p18). U kent beweerdelijk wel enkele gedupeerden, die ook een familielid verloren bij de aanval en wilden verderzetten met de klacht, bij naam, u noemt in dit kader een zekere S., M. en E. (CGVS p19), maar u kan niet benoemen welk familielid ze verloren tijdens de aanval (CGVS p19). Zo gokt u dat S. zijn vader of moeder verloor, M. wou dan weer naar uw mening doorgaan met deze zaak omdat "mensen die een familielid verloren", vervolgens dacht u dat hij zijn "oom" verloren was (CGVS p19). Opmerkelijk genoeg kon u zich later de namen dan weer niet meer exact herinneren, u sprak nu over een M., Ek., E.[...]a (CGVS p20). U geeft nog aan dat jullie met ongeveer tien personen waren, jullie hadden meetings met elkaar, jullie praatten over "hoe de zaak voorwaarts duwen, een advocaat zoeken en het naar de rechtbank brengen" (CGVS p19). U kon verder geen concrete advocaat noemen, gezien jullie nog in het "praatstadium" waren (CGVS p19).

Het gebrek aan details bij de verdere ontwikkelingen van deze belangrijke gebeurtenis trekt uw geloofwaardigheid dan ook, gezien bovenstaande opmerkingen, verder in twijfel.

Verder zijn de omstandigheden van uw eigen beweerdelijke bedreiging door de Fulani herders weinig concreet en weet u niet hoe het andere beweerde lotgenoten zou zijn vergaan. U werd in oktober of november 2015 beweerdelijk door "iemand" benaderd, die u onder druk zette om de zaak in te trekken (CGVS p19). U denkt dat er drie bedreigingen plaatsvonden, ze wisten waar u was en u was niet onzichtbaar voor hen (CGVS p20). U gevraagd of andere mensen van uw groep ook bedreigingen kregen, zei u vooreerst het niet te weten; u dacht dat sommigen het ook kregen en vluchten, om vervolgens dan weer te zeggen wel degelijk te weten dat ook zij bedreigingen kregen, maar u weet niet welk soort, u weet niet hoeveel van hen bedreigingen kregen (CGVS p20). Het lijkt dan ook ten zeerste bevreemdend dat u enerzijds beweerdelijk zou worden bedreigd door de Fulani herders - u spreekt vaagweg over "iemand" die u bedreigde en noemt drie bedreigingen -, doch u anderzijds dan weer niet met personen - die zich mogelijks in dezelfde situatie als de uwe zouden hebben bevonden - zou hebben gesproken en overlegd. Verder is het opmerkelijk dat de Fulani herders u beweerdelijk reeds bedreigden, terwijl de verdere stappen van de lotgenoten - waaronder uzelf - zich nog in het praatstadium bevonden en jullie nog discussieerden over hoe een advocaat gezocht kon worden (CGVS p19).

Voorgaande aanvallen door Fulani herders, worden ten slotte door u enkel met algemeenheden beantwoord. Gevraagd naar voorgaande incidenten in het dorp, stelt u dat ze normaal elk jaar aanvallen (CGVS p15). U kan de aanval van 2014 enkel beschrijven als een invasie van landbouwgrond en geen verdere uitleg geven (CGVS p15). U kent de precieze omstandigheden van dat jaar niet. U weet ook niet waar uw moeder toen was of waarom ze niet werd aangevallen in 2014 (CGVS p15).

Daarenboven is het ongeloofwaardig dat u in de periode na de beweerdelijke aanval van 2015 en de voorgehouden bedreigingen tegen u persoonlijk, nog reisde tussen uw werk in Enugu en Katsina-Ala om op bezoek te komen bij uw vader (CGVS p20). U meldde volgens uw verklaringen de beweerdelijke bedreigingen bij de politie, maar geeft ook aan dat deze niet 100% instaat voor uw veiligheid. Immers de politie zou de bescherming verzekeren, doch je zou weten dat uw leven niet meer veilig zou zijn nadat je met de Fulani in contact kwam, ze zouden u als doelwit zien (CGVS p20). U vermeldt geen verdere voorzorgsmaatregelen, ondanks de beweerdelijke bedreigingen door de Fulani herders, die u als doelwit zagen.

Tussen de beweerdelijke bedreigingen in oktober of november 2015, uw visumaanvraag via een agent in januari 2016 en uw uiteindelijke vertrek in mei 2016 zat telkens enkele maanden tijd, wat niet getuigt van hoogdringendheid van uw vlucht (CGVS p19 en 9 en 6-7).

Er kan gezien bovenstaande dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerdelijke vrees voor vervolging door de Fulani herdersmen bij een terugkeer naar Nigeria. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan het voorgehouden overlijden van uw broer in dit kader (CGVS p11). Bovendien bleef u ook in dit kader zeer vaag, u vertelde enkel en alleen dat een vriend met wie u chat, u vertelde over de dood van uw broer (CGVS p11).

Verder is er sprake van een medische problematiek, die naar uw mening de terugkeer naar Nigeria zou beletten (CGVS p11). Deze wordt gestaafd door het medisch attest en medicatieoverzicht (dd. 11 mei 2023), een "certificat d'interruption d'activité" d.d. 05 juli 2024 en een afsprakenkaart. U dient zich voor de beoordeling van uw medische problemen van de geëigende procedure te bedienen, i.e. de procedure op grond van artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet.

Het door u neergelegde attest van inontvangstname (dd. 24/09/2021) van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet (d.d. 28 mei 2021), staat verder los van een verzoek tot internationale bescherming.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Enugu actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Enugu aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 03 september 2024.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Artikel 1, D, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 55/2 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Vooreerst wijst verzoeker op zijn afgelegde verklaringen en neergelegde documenten en meent dat deze afdoende zijn vrees onderschrijven. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing getuigt van een gebrekkig onderzoek en foutief oordeel.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker wijst hierbij op de algemene situatie in “Niger” en voegt 2 persberichten, een van BBC en een van Daily Post (verzoekschrift, stuk 3).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende (i), verzoeker gebrekkige verklaringen aflegde omtrent de vermeende aanval die plaatsvond en de gebeurtenissen daarna (ii), zijn verklaringen over de bedreigingen die hij zelf ontving evenmin overtuigen (iii), verzoekers kennis van voorgaande aanvallen ondermaats is (iv) en verzoekers gedragingen niet rijmen met de door hem vooropgestelde vrees (v).

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift in het volharden van de door hem afgelegde verklaringen en te stellen dat deze wel degelijk geloofwaardig zijn. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Enugu State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een

ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Enugu State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Het beeld dat naar voren komt in de bestreden beslissing wordt niet doorprikt met de landeninformatie van de twee persberichten die bij het verzoekschrift worden gevoegd.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP